

Символічні образи в новелі М. Коцюбинського “Intermezzo”. Проблеми душевної рівноваги. Поетика імпресіонізму.

Жанрову специфіку визначають як поезію в прозі, тобто за формою твір наближений до прози, а підвищеною емоційністю та ліричним сюжетом до поезії.

Основою тексту стають настроєність та дослідження душевних поривань ліричного героя.

Дійові особи: Моя утома, Ниви у червні, Сонце, Три білих вівчарки, Зозуля, Жайворонки, Залізна рука міста, Людське горе.

Головний герой приїхав у село відпочити, зробити паузу. Він утомився від роботи. Образ «Моя утома» символізує зневіру та розчарування.

«Білі мішки» - це метафоричний образ повішених, яким перед стратою накидали на голову мішки, щоб присутні не бачили їхніх облич.

Ниви у червні, сонце, зозуля, жайворонок – це ті сили природи, які допомагають фізичному й моральному відновленню ліричного героя.

Ниви у червні – образ життєвої енергії, якої так бракує головному герою і яку він відновлює завдяки природі.

Зозуля – образ народний, що втілює надію і майбутнє. Це символ часу, років життя, які чекають героя.

Три білих вівчарки:

- «Поважна Пава» – уособлює дворянство,
- дурний Оверко – принижене селянство,
- «страшний Трепов» – жандармерію (Трепов – це прізвище петербурзького генерала, який підписував смертні вирoki селянам).

Саме після написання новели “Intermezzo” Михайла Коцюбинського почали називати Сонцепоклонником. Сонце – один із центральних образів, це і символ вічності та сили, і джерело краси й життя на Землі.

Жайворонок — не лише пташка, що єднає небо і землю, а й символ творчого піднесення.

Тому цей образ естетичного ідеалу письменника і виступає метафорою творчості як найвищого призначення людини.

Серед нив герой зустрів «звичайного мужика», селянина, який пов'язаний з «Людським горем», ще одним художнім образом новели. Саме воно і повертає його до реальності.

“Intermezzo” як імпресіоністичний текст має такі ознаки:

- у центрі уваги внутрішній стан героя;
- замість послідовної зміни подій, уривчасті фрагменти, відбиті у свідомості персонажа;
- герой не змінює світ, а «колекціонує» враження;
- створення повного враження через використання кольорової та звукової гам;
- текст вирізняється асоціативністю та метафоричністю;
- речення часто уривчасті, активно використовуються безсполучникові та питальні конструкції.